

години и отнесахъ подъ 12-тъ параграфъ на завѣтъ ать. Но той параграфъ примѣнява ся въ това, чи завѣщани тѣ на Николая Василіевича проценти минувать безъ сѣко участіе на Г. Савельева камъ братаниць ать ми Николая Никифоровича Априлова, кому то и ся даватъ двадесеть години. Тія проценти завѣщавамъ азъ на братаниць ать ми Николая за да ся ужени непременно съ Българкѣ, и най паче съ Габровкѣ, коя то да знае добръ Български, за да учать деца та най пѣрво Българскій ать языкъ. Азъ считамъ, чи Николай не подалечъ отъ три години отъ смѣртъ тѣ ми може да соверши това супружество, щото ако не направи, или не учи дѣца та си Български душеприказчики тѣ, като не получаютъ отъ него писъменно увѣреніе за това, иматъ право да му присѣчатъ вѣки процентитѣ, и да ги обарнатъ въ польза на Габровско то училище. Ако Николай ни добіе чада дѣжень о да земе за сына млада Габровца. Лесно ся разбира, чи като приминать двадесеть години, процентитѣ вѣки оставать да умножавать капиталъ ать на Габровско то училище.

Доползание по Четвертый ать параграфъ. На сестра ми Керъ Априлова моля да пратятъ въ Габрово на мѣсто сто, петстотинъ рубли сребарны. Български тѣ грамоти и да ся издадохъ, сумма та 450 рубли пакъ нека остане за други потреби, что гласи той параграфъ, на бѣдащи харчове, и на отлитографированіе то на образи тѣ ми, дѣто не стигать. Освѣтъ това моля душеприказчики тѣ да отдѣлятъ отъ иманіе то ми що остава (разбирамъ небутана сумма та въ 60000 р. коя то завѣщавамъ на Габровско то училище) 3500 руб. сребарны, кои то да пазятъ на ростъ въ конторѣ тѣ Банка додѣ ся увѣрятъ, чи въ Габрово направихъ ново каменно зданіе за училище, кое